

Kongl. Maj:ts tal

på rikssalen vid riksdagens öppnande

den 17 Januari 1890.

Gode herrar och svenske män!

Då I nu träden till Edra af grundlagen föreskrifna viktiga värf, vare Mina första ord tacksamhetens för all den kärlek, som Sveriges folk, med en för mitt hjerta oförgätlig samstämmighet, Mig bevisat, då Jag fylde sextio år. Det är Mig äfven kärt att här erinra om den under året timade lyckliga tillökningen inom Mitt hus genom en tredje Sonsons födelse.

Med Mig hafven I deltagit i sorgen öfver Min älskeliga och hjertegoda Systems bortgång. Under trägen omsorg om medmenniskors väl bar Hon sitt eget mångåriga lidande med en sann kristens tålamod och undergifvenhet.

På lagstiftningens område vill Jag för Eder framlägga förslag till ändringar i strafflagen, afsedda att bringa vissa deri förekommande lagbud i närmare öfverensstämmelse med rättsmedvetandets kraf.

Fortgående stegring i statsverkets inkomster gör för Mig möjligt att i samband med fråga om försvarets stärkande framlägga förslag om fullföljande af den år 1885 påbörjade eftergift af grundskatt samt rustnings- och roteringsbesvär.

Arbetareförsäkringskomitén har nu afslutat sitt omfattande uppdrag. Redan under denna riksdag är Jag sinnad till Eder pröfning öfverlemna lagförslag om försäkring för olycksfall i arbetet.

Varm omsorg om utvecklingen af våra samfärdsmedel manar Mig att nu, då stambanan till Vännäs nalkas fullbordan, för Eder framlägga plan till banans fullföljande genom Vesterbottens och Norrbottens aflägsna trakter till Öfver-Luleå.

Med detta års ingång har den nya Landtbruksstyrelsen börjat sin betydelsefulla verksamhet, såsom Jag vill hoppas, till vår modernärings förkofran.

Till ordnande af den allmänna och enskilda helso- och sjukvården i riket skola förslag Eder föreläggas. Derjemte har Jag för afsigt att under riksdagens lopp till Eder pröfning framlägga ändrade bestämmelser rörande de allmänna läroverken.

De förhandlingar, som, i anledning af Riksdagens beslut om ändringar i tull-taxan, egt rum angående förändrade bestämmelser i mellan-rikslagen, hafva nu så framskridit, att Jag hyser säkert hopp att kunna till denna Riksdag och till Norges snart sammanträdande Storting aflåta propositioner i ämnet.

Våra förhållanden till utlandet äro fortfarande de bästa. Mina bemödanden hafva städse haft till mål att bevara vänskap med alla främmande magter utan att i något hänseende binda vår sjelfbestämningsrätt. Denna rätt böra vi ock framgent värna.

Allt sedan Min Farfaders tronbestigning hafva de förenade rikena njutit ostörd fred. Dess välsignelser hafva varit följden af en politik, som haft till uppgift upprätthållandet af en orubbad neutralitet.

Men denna kan en dag behöfva vara väpnad.

Behjertande detta, har Jag låtit börja en utredning om de i sådan händelse nödvändiga kostnaderna. De blifva i alla fall jemförelsevis obetydliga offer för bevarande af fäderneärfd frihet.

Nedkallande Guds välsignelse öfver Edra arbeten, förklarar Jag detta riksmöte öppnadt, och förblifver Eder, gode herrar och svenske män, med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Rättelse

i Kongl. Maj:ts proposition n:o 17.

Sid. 84. Tab. A 6 *står* antalet lärjungar för Arvika läroverk vid början af höstterminen 1889 uppgifvet till 5 i första, 17 i andra och 19 i tredje klassen, summa 41;
skall vara: 23 i första, 20 i andra och 19 i tredje klassen, summa 62.
